

“Obama no ha fet prou esforç per a atreure el vot llatí”

Tot i haver nascut a Chicago fa 54 anys, Luis Gutiérrez conserva intacta l'herència cultural *boricua* dels seus pares. I no es tracta tan sols del dolç accent porto-riqueny, sinó de la calidesa humana, de la passió amb què discuteix i defensa els seus arguments. Encara que ja fa més de catorze anys que és congressista per l'estat d'Illinois, té un tracte proper. Potser té a veure amb els seus orígens humils i amb el fet d'haver treballat de taxista abans de dedicar-se a la política. Després d'haver guanyat les darreres eleccions per una majoria aclaparadora, ara s'enfronta a un repte molt més difícil: fer créixer els vots de Barack Obama entre els hispans. Ell no defuig els desafiaments. De fet, hi ha qui diu que el seu proper objectiu és l'alcaldia de Chicago, la tercera ciutat dels EUA.

—Per què doneu suport a Barack Obama?

—Primer de tot, perquè ell va ser el primer de demanar-m'ho. Jo conec Barack des de fa temps perquè som representants del mateix estat. Vaig ser una de les persones que va consultar el desembre del 2006 abans de prendre la decisió de presentar-se a les eleccions. Vaig animar-l'hi per dues raons. La primera, perquè crec que és fonamental que el proper president reprengui el diàleg amb la resta del món, ja que la imatge dels EUA s'ha deteriorat molt per les accions d'aquesta administració, i sobretot la guerra de l'Iraq. Barack, per trajectòria personal, convicció i biografia —el seu pare era de Kenya, i la seva àvia encara viu en un llogarret d'aquell país—, és el que es troba en més bona posició per fer-ho. Per exemple, ell va ser l'únic d'oposar-s'hi. L'altra raó, que per a un representant llatí com jo és molt important, és la seva posició en la qüestió immigratòria.

Luis Gutiérrez és membre del Congrés dels Estats Units per l'estat d'Illinois. Aquest congressista demòcrata és l'únic hispà dins les files del seu partit que dóna suport al senador Barack Obama. En aquesta entrevista explica quines raons té per a fer-ho.

—Quina és la seva opinió sobre aquesta qüestió?

—Obama sempre ha mostrat un gran compromís personal amb la situació dels immigrants indocumentats, la gran majoria hispans. Per exemple, al Senat va donar suport a un projecte de llei que obria una porta a la regularització de la seva situació. Aquesta llei de reforma de la política immigratòria al final no es va aprovar i serà un dels grans reptes de la propera presidència. A banda d'això, Barack té un historial al parlament d'Illinois de compromís en la defensa dels immigrants. Per exemple, en part gràcies a ell, a Illinois els indocumentats poden tenir carnet de conduir i assistir a les universitats estatals.

—No obstant aquest historial, el vot llatí es va decantar majoritàriament per Hillary Clinton a Nevada ...

—Sí, jo crec que la raó ha estat que Barack Obama no ha fet un esforç

prou gran per a arribar a la comunitat llatina. Si el fa, li acabaran donant suport, com ho han fet els llatins d'Illinois. Un dels grans problemes que tenim és que jo sóc l'únic congressista hispà que li dóna suport. Els altres vuit fan costat a Hillary. Per exemple, dissabte passat vaig fer campanya amb ell a Las Vegas. Vam intentar atreure l'atenció dels grans mitjans en castellà del país, però va ser una missió impossible, perquè a l'una banda hi era jo sol i a l'altra, tots els pesos pesants de la comunitat llatina. Ja he dit moltes vegades als estratègics de la campanya que donin més importància als mitjans hispans, però no em fan gaire cas.

—Molts analistes atribueixen aquest suport multitudinari de la comunitat llatina a Hillary Clinton a les tensions entre les comunitats llatina i afroamericana. Hi esteu d'acord?

—No, els mitjans ho han exagerat. És cert que hi ha alguns problemes i enfrontaments, que són naturals perquè totes dues comunitats competeixen pels mateixos recursos, treballs, representació institucional, etc. Però no és tan gran per a condicionar el vot. De fet, jo en sóc un exemple. Si sóc aquí és perquè l'alcalde de Chicago, que és afroamericà, va donar un gran suport a la meua candidatura al Congrés quan jo era desconegut. I ho va fer perquè creia que era important que la comunitat llatina de l'estat tingués veu i vot al Capitoli. El problema de Barack amb els hispans és que és una comunitat en què la política és local. La majoria de llatins no llegeixen els articles elogiosos del *Newsweek* i més revistes prestigioses, i per tant, no el coneixen. En lloc d'aquests grans mítings que fa, a la seva campanya haurien d'aprendre de la Hillary, que a Nevada va convocar els mitjans perquè filmessin com es menjava una *enchilada* a casa d'una treballadora hispana.

—Un dels principals arguments que donen alguns electors per no votar Obama és la inexperiència. Creieu que és massa inexpert?

—No, ni de bon tros. Obama no té pas menys experiència que alguns altres homes que han estat gran presidents. Començant pel president Clinton, que era tres anys més jove que Barack quan va començar postular-se

per a ocupar la Casa Blanca. També ho era Kennedy. Barack Obama ha estat diputat vuit anys a la cambra de l'estat d'Illinois, i tres al Senat. A banda d'això, té més experiències per la seva feina de contacte directe amb la gent del carrer, tant dels EUA com d'alguns països estrangers, que també compten i són útils a l'hora de dirigir un país.

—Per tant, no considereu que sigui cert que ell és un xerraire, que fa uns discursos molt bonics, però que no els acompanya amb accions?

—És que al Senat, on fins fa molt poc hi havia una clara majoria republicana i ara hi ha pràcticament un empat, no és gens fàcil, d'aprovar-hi lleis progressistes. Barack no pot presentar una llista de grans èxits legislatius, però tampoc no poden fer-ho la resta de representants demòcrates. És una injustícia que se li faci aquesta crítica.

—Quin pronòstic feu per a les eleccions, tant les primàries com les del novembre?

—Les primàries seran molt igualades, i probablement continuaran després del *superdimarts*. Òbviament, espero que les guanyi Barack, però, si no, estic tranquil perquè els tres principals aspirants demòcrates són uns grans polítics. Per exemple, quan sento parlar el senador Edwards crec que també li podria donar suport. Des del meu punt de vista, qualsevol d'ells guanyarà al novembre. Els demòcrates estem en una posició molt bona per a recuperar la Casa Blanca, perquè en les dues qüestions que importen principalment a la població, la guerra de l'Iraq i la situació de l'economia, partim amb avantatge. Cal tenir present que quan vam deixar la Casa Blanca a George Bush, la situació econòmica era molt bona. Ara anem cap a la recessió. Els fets parlen tots sols.

—Sou d'origen porto-riqueny. Fins a quin punt considereu que són importants les vostres arrels a la vida política?

—Doncs ho són molt, perquè sento un lligam molt fort cap a la meva cultura, tot i que jo ja hagi nascut a Chicago. Perquè us en feu una idea, estic molt orgullós que el meu nét, de quatre anys, vagi a una escola on es fa immersió lingüística en castellà, de manera que quan sigui gran serà completament bilingüe. El meu ori-

“En les dues qüestions que importen principalment a la població, la guerra de l'Iraq i la situació de l'economia, els demòcrates partim amb avantatge”

gen també és important perquè Puerto Rico manté conflictes amb els Estats Units en qüestions sensibles, com per exemple l'illa de Vieques, ocupada per l'exèrcit nord-americà i que s'ha convertit en un símbol del moviment independentista.

—Doneu suport a la causa independentista a Puerto Rico?

—I tant. No pot ser que a hores d'ara

els porto-riquenys no tinguin representació al Senat, però tampoc no puguin ser independents. La veritat és que, en termes d'autonomia, els espanyols ens van tractar millor. Per exemple, a les Corts de Cadis Puerto Rico sí que hi tenia representació.

Ricard González
Washington